Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

L. iij

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

matri:parauit illa cibos ſicut
velle nouerat patrem illius et
veſtib⁹ Eſau valde bonis q̄s
apud ſe habebat domi indu/
it eum:pelliculaſq̄ʒ hedoꝝ cir/
cūdedit manib⁹ : ⁊ colli nuda
ꝓtexit.deditq̄ʒ pulmentum et
panes quos coxerat tradi /
dit.Tu aūt domine. Lectō ij
Quib⁹ allatis dixit : Pater
mi.At ille reſpondit Audio.
Quis es tu fili mi Dixitq̄ʒ ia
cob Ego ſum primogenit⁹ tu
us eſau:Feci tibi ſicut p̄cepi /
ſti mihi : ſurge ſede ⁊ comede
de venatōe mea vt benedicat
mihi anima tua . Rurſumq̄ʒ
yſaac ad filiū ſuū: Quō inq̄t
tam cito inuenire potuiſti fili
mi.Qui reſpondit Volūtas
dei fuit vt cito occurreret mi/
hi quod volebam. Tu. L.iij
Dixitq̄ʒ yſaac:accede ad me
vt tangam te fili mi: ⁊ probeʒ
vtrū tu ſis filius meus eſau
an non. Acceſſit ille ad p̄rem
⁊ palpato eo dixit yſaac: Vox
quidē vox Jacob eſt:ſed ma/
nus manus ſūt eſau Et ñ co/
gnouit eum qꝛ piloſe man⁹ ſi/
militudinē maioris expreſſe/
rant.Tu aūt dñe. Capitulū
Nec dicit dñs deus Male/
dictus homo qui cōfidit ī ho
mine:⁊ ponit carnē brachium
ſuū ⁊ a dño recedit coꝛ ei⁹ D.
Sup bend̄ añ. Pater abꝛaaʒ
miſerere mei ⁊ mitte lazarum
vt intingat extremū digiti ſui
in aquā vt refrigeret linguam
Preſta nobis Collcā meaʒ
q̄ms dñe auxiliū gratie tue vt
ieiunijs et oꝛationib⁹ cōuenīē
ter intenti liberemur ab hoſti
bus mentis ⁊ coꝛpis. Per d.
Adeſto dñe famu. Sup ꝑlꝫ
lis tuis ⁊ perpetuam benigni
tatē largire poſcentib⁹: vt his
qui te auctoꝛe ⁊ gubernatoꝛe
gloꝛiantur ⁊ cōgregata reſtau
res ⁊ reſtaurata cōſerues Su
per mag. añ. Fili recoꝛdare qꝛ
recepiſti bona in vita tua ⁊ la
zarus ſimiliter mala. Feria
Iſerta Scōm Matheuʒ
In illo t. Dixit ieſus di/
ſcipulis ſuis ⁊ turbis iudeoꝛū
parabolam hanc Homo erat
paterfamilias qui plantauit
vineam. Et reliqua. Omelia
Homo em̄ iſte lectōis eiuſdē
paterfamilias deus omp̄s ē :
qui ſic homies in mūdo qua/
ſi dñs ſuos famulos poſſidet ī
domo. Hic eſt paterfamilias
ille qui habuit duos filios q̄/
q̄ʒ ſcḿ alterius loci parabolaʒ
conduxit operarios in vineaʒ
ſuam:qui plantauit vineā ple
bem vicʒ iſraeliticā quam de
oīb⁹ gentib⁹ in populuʒ ſibi
peculiarē elegit. Tu. Lctō ij.
Nec eſt illa vinea de q̄ eſaias
in cantico locutus ad vltimū
addidit. Vinea domini ſaba
oth domus eſt iſrael De qua

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN